

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá užitím a interpretací částice *snad* v přímých a nepřímých zjišťovacích otázkách. Interpretace je prováděna s přihlédnutím zejména ke dvěma pragmatickým faktorům – epistemické a evidenciální inklinaci. Na základě inklinčního profilu, který byl v rámci práce anotován na několika korpusových vzorcích, se práce pokouší představit model chování těchto otázek. Na pragmatické úrovni je sledována ilokuce otázek a případné vyjadřování vedlejších komunikačních funkcí, jako je nedůvěra v kontextový důkaz. Z formálního hlediska je zohledňován slovosled (deklarativní / interogativní) a polarita, je-li přítomná negace, je rozlišováno její preferenční čtení na negaci vnější a vnitřní. Jak se ukázalo, tázací věty se *snad* mají především dva typy inklinčních profilů, prvním jsou případy, kdy jsou inklinace protichůdné, funkčně jde o otázky řešící konflikt, polarita je v takových případech shodná s evidenciální inklinací. V případě negace (a tedy negativní evidenciální inklinace) jsou možná obě čtení, která odpovídají i odlišným slovosledným realizacím. Výběr typu negace spojujeme s dalšími pragmatickými informacemi. Druhým typem jsou otázky požadující vysvětlení, v nichž je přítomná pouze pozitivní evidenciální inklinace. Takové tázací věty mohou být pozitivní nebo mohou obsahovat vnější negaci. Jak korpusová data ukázala, nepřímé otázky se z tohoto hlediska chovají odlišně a výrazně častěji užívají negace. Z hlediska pragmatiky mohou tázací věty se *snad* nabývat interogativní funkce nebo funkce asertivní, kdy přímé otázky vždy vyjadřují odmítnutí implikace kontextového důkazu. Práce také poskytuje obecný vhled do užití částice *snad* v oznamovacích větách.

Klíčová slova

snad | zjišťovací tázací věty | negace | inklinace | částice